

tila, Qana, Gaza og Vestbredden, som om intet var hændt. Sikke slette regenter, som har ydmyget den bedste ummah, som er frembragt til menneskeheden.

Og hvis der siges til disse regenter: Hvad venter I på? Hvorfor kæmper I ikke, når jeres fjende besætter jeres jord, dræber jeres brødre, giver jer lussinger og ...? De vil svare: Vi kan ikke, fordi vor fjende er stærkere end os!

Men hvorfor har I så ikke mobiliseret jer, når I har den menneskelige kapacitet, den økonomiske rigdom, den udstrakte jord, den opløstredte historie, det guddommelige budskab og martyriets verdensanskuelse? Hvordan kan det lade sig gøre, at de kujonske jøder, som er dem, der har livet mest nidkært, og hvis stat for ikke så længe siden begyndte at gro på en lille del af jorden med en lille gruppe, der er spredt for alle vinde, kan være stærkere end araberne tilsammen, udover at de udfører hele den islamiske ummah?!

Virkeligheden er, at disse regenter ikke ønsker nogen mobilisering, fordi de er agenter for de vantro vestlige stater, som beordrer dem til ikke at bekriige jøde-staten, og derfor tænker disse regenter hverken på at bekriige denne stat eller at mobilisere sig for at gøre modstand mod denne, selv hvis denne stat skulle begå aggression mod dem og besætte deres jord. Hele sagen ligger ikke i en afmægt over bekrigelsen af denne stat og over at rykke den op med roden, men således er regenternes politik, fordi de vestlige stater, som de er agenter for, beordrer dem til dette. Den saudiarabiske Abdullahs initiativ, som topmødet i Beirut enstemmigt vedtog, er en amerikansk instruktion, som araberne regenter rettede sig efter.

Disse regenter er sandelig ikke af samme natur som denne ummah. Den islamiske ummahs befolkninger viser nu eksempler, som der er få paralleller til i menneskehedens historie, og disse eksempler udgør et argument mod de forsømmende regenter, der er kujoner og agenter, og som siger: "Vi har ingen kunnen til at bekriige jøderne". For ikke så længe siden viste muslimerne i deres modstandskamp i Sydlibanon det mest pragtfulde eksempel i ofring, jihad og martyrium, der fik jødernes stat til at trække sig tilbage, ydmyget og underkuet. Og i dag viser mujahidin i Palæstina pragt-eksempler i topklassen: De unge mænd konkurrerer om martyr-aktionerne, og unge kvinder er begyndt at konkurrere med de unge mænd, og mødrene er begyndt at motivere deres børn til martyrium og går i sujud (bedestilling med ansigtet i gulvet) til Allah som tak, når de hører om deres børns martyrium. Hvor står disse regenter i forhold til sådanne befolkninger? Et (arabisk) mundheld lyder: "Som I er, vil regenten være". Dette betyder, at tiden for disse regenter er ved at rinde ud, og at et nyt strålende daggry er begyndt at dukke op for denne ummah, hvor iman (absolut tro), jihad, martyrium og sejr vil sejre over de vantro, deres agenter og deres midler.

Vi vil gerne spørge araberne regenter: Med hvilken berettigelse har I overgivet Palæstinas jord, som jøderne besatte før 1967 e.Kr.? I har oprettet det såkaldte PLO i 1964 e.Kr. for at befri, hvad jøderne tidligere havde besat. Og nu siger I: Den totale tilbagetrækning for den totale fred. Er tilbagetrækningen til grænserne for '67 e.Kr. en total tilbagetrækning? Og PLO's ledere, som nu kaldes for "Det Palæstinensiske Selvstyre", overgiver selv grænserne for '67 e.Kr., og de overgiver alt, hvad vantroens stater beder dem om.

Hele Palæstinas jord er islamisk jord og kharraj-jord (fællesejet jord), hvis matrikel tilhører muslimernes statskasse, og hverken araberne regenter, PLO's ledere, lederne for "Det Palæstinensiske Selvstyre", muslimernes regenter eller Palæstinas befolkning har retten til at overgive en hånds spændvidde af denne jord til en hvilken som helst vantro fremmed stat. Den overgivelse, som disse regenter, der er agenter, har foretaget, er ugyldig, hvilket mujahidin vil ugyldiggøre, og de vil stille de jord-overgivende forrædere til et hårdt regnskab.

O muslimer:

Disse regenter, herunder lederne for det Palæstinensiske Selvstyre, er alle billige agenter, og de er forrædere i ordets fulde betydning. De overgiver Palæstinas jord og Palæstinas helligdomme til jøderne på en ordre fra de vantro vestlige stater, især USA, og de opfører skuespil for at vildlede de arabiske og islamiske befolkninger, så disse initiativer kan passere igennem. Disse initiativer er sammensværgelser, og de kalder dem "de modiges fred", og de er ikke andet end "de kujonske forræderes underkastelse". Dette er ikke en banden på disse regenter, men en beskrivelse af deres situation.